

Idet man i øvrigt henviser til Betænkningen og særlig til de af os i Betænkningens 1. Del fremsatte Indlæg, finder man derfor Anledning til at fremkomme med følgende Bemærkninger:

I. Undersøgelsen af de 2 Kommuners Forhold har vist, at der alt i alt ikke er væsentlig Forskel paa Størrelsen af de *Udgifter*, Løsningen af de kommunale Opgaver medfører pr. Indbygger i hver Kommune. De 2 Kommuner er af forskellig Struktur, bygningsmæssig og befolkningsmæssig, og dette medfører, at de forskellige Opgavers Lønning stiller forskellige økonomiske Krav i de 2 Kommuner, men ligesom den københavnske Struktur medfører betydelig større Udgifter til sociale Formaal, saaledes bevirker ogsaa den i Forhold til Københavns afvigende frederiksbergske Struktur større Udgifter paa visse Omraader, navnlig til Vejvæsen, Hospitalsvæsen og Skolevæsen, hvilket er nærmere paavist i vort Indlæg. Taget under eet er der som nævnt ikke væsentlig Forskel paa Størrelsen af de 2 Kommuners Udgifter pr. Indbygger, og man finder derfor, at Kommunens Udgifter ikke giver Anledning til særlige Foranstaltninger København—Frederiksberg imellem.

Derimod viser *Indtægtssiden* betydelig Forskel i Frederiksbergs Favør. Frederiksberg har betydelig større økonomisk Bæreevne end København, og denne Forskel har været i fortsat Stigning siden 1921—22. Medens Frederiksberg saaledes i 1922—23 udskrev Indkomstsskatten med en Procent af Grundbeløbet, der kun var 10 mindre end den Procent, hvormed København udskrev, er denne Forskel i de senere Aar vokset til 45—50, og det til Trods for, at Frederiksberg har konsolideret stærkere end København og i de senere Aar endda betydelig stærkere, idet København i disse Aar har maattet unnlade at foretage de Henlæggelser til Udvidelsesfond, som ellers delvis ækvivalerede Frederiksbergs stærkere Afskrivning, og desuagtet har haft betydelige Underskud.

Dette Forhold skyldes, at den frederiksbergske Befolkning gennemgaaende er mere velstaaende end den københavnske. København har vel større Udbytte af Erhvervsskat og Selskabsskat end Frederiksberg, men disse Forhold kan paa langt nær opveje Frederiksbergs større Udbytte af Indkomstskatten. Københavns større Udbytte af Driftsvirksomhederne, navnlig af Elektricitetsværkerne, skyldes i de senere Aar de lavere Takster paa Frederiksberg, idet Københavns større Salg af Elektricitet til Næringsbrug i det væsentlige opvejes af det større Husholdningsforbrug paa Frederiksberg; man henviser herom nærmere til de nedenfor omtalte Tabeller.

II. Som fremhævet i vort Indlæg, er det ikke ualmindeligt, at Kommuner er forskellig stillet i økonomisk Henseende, og der derfor maa paapeges særlige Omstændigheder for, at et saadant Forhold kan motivere særlige Foranstaltninger nogle Kommuner imellem. Vi har imidlertid maattet erkende, at saadanne Omstændigheder er til Stede, dog ikke alene mellem København og Frederiksberg, men mellem de 3 store Hovedstadskommuner, København, Frederiksberg og Gentofte, som Følge af, at disse 3 Kommuner efterhaanden er vokset saaledes sammen, at de er kommet til at udgøre eet By- og Erhvervssamfund. Som i enhver anden Storby vil Storerhvervslivet mere og mere koncentrere sig i Byens Centrum, hvorfra Beboelsen mere og mere fortrænges. Medens den mere velhavende Befolkning vil samle sig i enkelte Kvarterer, derunder i de mest tiltalende Yderkvarterer under friere Forhold, vil den mindre velhavende Befolkning finde Bolig dels i de indre umoderne Kvarterer, som er forladt af den velhavende Befolkning, dels i de ydre Kvarterer, hvor Grundene er billigere, og som desuden giver Plads for Fabrikker, Æntreprenørforretninger og lignende Virksomheder, der kræver stor Plads, og ved hvilke ogsaa den omgivende Befolkning finder Beskæftigelse. Hvis det altsammen findes indenfor samme Kommunegrænse, vil der ikke af denne Fordeling opstaa Ulemper, men hvis det samlede Bysamfund, som det er Tilfældet med Storkøbenhavn, strækker sig over flere Kommuner, vil der deraf, som netop i det foreliggende Tilfælde, mellem Kommunerne opstaa stor økonomisk Ulighed, som kan blive skæbnesvanger for en eller flere af dem.

For Frederiksbergs Vedkommende bliver Forholdet særlig grelt, fordi den er en Enklave i København, paa alle Sider omsluttet af københavnske Kvarterer. Vi har ganske vist paavist i vort Indlæg, at selve Frederiksbergs Beliggenhed ikke i sig selv afgiver noget Argument for en Indlemmelse af Frederiksberg i København, fordi alle de Vanskeligheder, der kan flyde heraf, ligesaa fuldt er til Stede mellem rene Nabokommuner, men Urimeligheden ved den forskellige økonomiske Stilling træder stærkt frem ved en Beliggenhed som Frederiksbergs, og Erfaringen har ogsaa vist, at en saadan Situation i Længden er uholdbar og rummer absolut Fare for den indesluttede Kommunes Selvstændighed, hvis der ikke paa anden Maade sker en Udjævning af den økonomiske Udligning.